

extremitatem alteram, atque adeò quod cauda convexo sui latere partes respicit à quibus fit deviatio, quæque in rectâ sunt lineâ à Sole per caput Cometæ in infinitum ductâ. Et quod caudæ quæ prolixiores sunt & latiores, & luce vegetiore micant, sint ad latera convexa paulò splendidiore & limite minus indistincto terminatæ quam ad concava. Pendent igitur Phænomena caudæ à motu capitis, non autem à regione cœli in qua caput conspicitur; & propterea non fiunt per refractionem cœlorum, sed à capite suppeditante materiam oriuntur. Etenim ut in aere nostro fumus corporis cuiusvis igniti petit superiora, idque vel perpendiculariter si corpus quiescat, vel oblique si corpus moveatur in latus; ita in cœlis ubi corpora gravitant in Solem, fumi & vapores ascendere debent à Sole (uti jam dictum est) & superiora vel rectâ petere, si corpus fumans quiescit; vel oblique, si corpus progrediendo loca semper deserit à quibus superiores vaporis partes ascenderant. Et obliquitas ista minor erit ubi ascensus vaporis velocior est: nimirum in vicinia Solis & juxta corpus fumans. Ex obliquitatis autem diversitate incurvabitur vaporis columna: & quia vapor in columnæ latere præcedente paulo recentior est, ideo etiam is ibidem aliquanto densior erit, lucemque propterea copiosius reflectet, & limite minus indistincto terminabitur. De caudarum agitationibus subitaneis & incertis, deque earum figuris irregularibus, quas nonnulli quandoque describunt, hic nihil adjicio; propterea quod vel à mutationibus aeris nostri, & motibus nubium caudas aliqua ex parte obscurantium oriuntur; vel forte à partibus Viæ Lactæ, quæ cum caudis prætereuntibus confundi possint, ac tanquam earum partes spectari.

Vapores autem, qui spatiis tam immensis implendis sufficiant, ex Cometarum Atmosphæris oriri posse, intelligetur ex raritate aeris nostri. Nam aer juxta superficiem Terræ spatium occupat quasi 850 vicibus majus quam aqua ejusdem ponderis, ideoque aeris columna Cylindrica pedes 850 alta ejusdem est ponderis cum aquæ columna pedali latitudinis ejusdem. Columna autem aeris ad summam Atmosphære assurgens æquat pondere suo columnam aquæ pedes

pedes 33 altam circiter; & propterea inferior pedum 850 altitudinis ebit pondere suo columnam aquæ. Pothesi multis experimentis comprobatur pondus Atmosphære incumbere ut quadratum distantie locorum per Corol. Prop. XXII. Lib. II. in datur à superficie Terræ ad altitudinem rarior sit quàm apud nos in ratione infra orbem Saturni ad globum. Ideoque globus aeris nostri dignior quam haberet in altitudine semper omnes Planetarum regiones ad terram. Proinde cum aer adhuc altior sit seu Atmosphæra Cometæ, ascensu cuplo altior sit quàm superficie Terræ ascendat, debet cauda esse quàm crassiorem Cometarum Atmosphære invitationem Solem versus, & gravitatem vaporum in se mutuo, fieri quæ Cometarum caudis non quantitatem aeris & vaporum. Na abunde sufficere ex hac comitatem caudarum insignis raritas colligitur Atmosphæra terrestris luce Solis illuminatur milliarium, & astra omnia tinguit penitus: per immensam pariter Solari illustratam, astra non trans lucere noscuntur. Neque Cometarum splendor, quàm aeris nostri igniti unius duorumve, lucem Solis

Quo tempore vapor à capite Cometæ nosci fere potest ducendo rectam